

mana formositas. q̄ te merito nō in hoc seculo natā. s; de celo
 lo plaplam testat. Cōspiciunt em̄ faciē tuā illā serenissimā.
 que etiā nubilosum posset illustrare celū. Cōspiciūt sidere
 os illos oculos tuos. q̄ oēm penitus intueōdo p̄nt amouere
 dolorē. a cluctuosos aīos in summū gaudiū traducere. Cō
 spiciūt deniq; cādida colla. parios lapillos facile superatā
 Mirant castigatā frontē. purpurcū iuuēte lumē. flavos cri
 nes oīaq; penitus mēbra decoza: que cōspiciēdo nō p̄nt nō
 laudare. laudādo nō amare. amādo deniq; nō obseruare
 ij ¶ Hinc ergo inter ceteros equales meos satis fortu/
 natus adolescēs. ⁊ fortasse etiā fortunatissimus futurus si
 amorē tuū psequi meritus fuero. cū tales cōditiones tuas
 animo cōplector. nō solū ad te amandā. colēdam. ⁊ obser/
 uandā impelloz. s; p te etiā emori cogoz. nec vigilās nec dor/
 miēs q̄scere possum. ita vt cum ex vna pte me socij felicē ap/
 pellant. qz cū satis honesta p̄tute nō mediocris q̄q; accessit
 ⁊ fortuna. Ego tñ potius me infelicē existimē. cū tibi place
 re nō possum. in qua solū oēs spes meas cōstitutas esse vo/
 lui. iij ¶ Uerte igit̄ aliquātulū benignissimos in me
 oculos tuos s; ego pudicissima. ⁊ hūc tibi seruulū ab incūte
 erate dicatū piētissima suscipias. nō em̄ humana res s; di/
 uina potius ē amor. ne tibi paz videat̄ amorī parcere. cui nō
 solū humani p̄ncipes sed ⁊ diuīa q̄q; colla subiecere iij
 ¶ Et caue ne fortasse amorē despiciēs tui mala cā sis. mem̄
 to daphnes. mem̄to siringis. quaz altera p̄hebi altera p̄o
 panis amorē sp̄nens crudelit̄ vitā finiūere. tu aut̄ tales fugi
 ens. penelopē imitare. q̄ amoris sui cōstantiā viro seruans
 felicissimos dies vixit mibi q; adhereas quem tibi sentias i
 oib; q; libētissime paratū. q̄ ad honorē ⁊ pudiciā tuā face
 re videant̄. dū fuerit hec mibi vita sup̄stes. Vale

¶ Lamentatorijū genus Caput septimū

Amētorijū genus est illud qd̄ fit p̄ alicuius mali
 nrī demonstratōe. apud aliquem amicū apd̄ quē la m̄
 tates speramus recipere cōsolationē. Et huius gñis spēs s; s;
 tres Una scz p̄ iniuria. Altera p̄ rep̄dita. scia s; p̄ exilio

¶ Lamentatoria:

Pro iniuria

p̄ rep̄dita

pro exilio

Lamentatoria epla p iuria suscepta. est illa q̄ ad aliquē amicum scribit. apd̄ quē lamētamur de ptumelia nob̄ illata vt ip̄e sit iudex. l' forte r̄mediū lueiat. Lūius epl̄e talis est regula

Regula

Si lamentatoriā eplā p iuria suscepta ad aliquē amicum scribere voluerimus. a q̄ r̄mediū speramus. illā in t̄s ptes videmus In q̄z p̄ma beniuolentiā captabimus ab ea psona. ad quā scribimus. p̄meōrātes amicitia z beniuolentiā nrām p̄t̄ quā sumus icitati de rebo nr̄is tā p̄spis q̄z aduersis ip̄m facere certiozem. sperātes. q̄ scōm veri amici officium. ip̄e existimabit fortunā nrām sibi esse cōem. In secūda p̄o beniuolentiā nobis cōstituemus a psona aduersarij deducēdo ip̄am quātum possumus in odium illius ad quem scribimus. z narrādo p̄mo quāta z q̄t b̄nficia in p̄mū intulerimus. z tamē recitādo ip̄ius ingratitudinē erga nos. simul q̄z explicādo illā iniuriā quā a tali inimico fuerimus affecti In tertia aut̄ aut petemus auxilium vel cōsiliū sup tali re ab ea psona ad quā scribim⁹. aut ip̄am cōstituemus iudicem sup ingratitudine inimici nostri. querendo ab ea resp̄sionem cōsolatoriā. vt talem iniuriā equo animo ferre possimus. simul q̄z offeremus illi oēm opam nrām q̄li bentissime paratam

Propositio.

Lamentetur appius apud Cesarem. q̄ a Cicerone fuerit iniuriā affectus

i Pars

Exemplum

Amor z beniuolentia singularis. qua in me afficeris Cesar amātissime. hoc potissimū tpe. ad te vt scribā me ipellit. pro aliqua cōsolatōe captāda in his potissimū rebo. quib⁹ aduersam mihi sentio esse fortunā. nam amici officium esse scio. vt tā in p̄spis q̄z aduersis. sp̄ cōem iudicet eē casuz Lū igit̄ diebo istis a cicerone q̄ui fueri ptumelia affectus. statui rem oēs ad te scribere. vt p̄ lrās tuas hūc dolorē aliq̄tulū leuare possis ij **S**cis cesar charissime. q̄ntū sp̄ supiorib⁹ t̄pib⁹ elaborauerim. vt huic nebuloni nō solū bonores sed etiā vtilitatem asferrem. cū p̄cipue mefaciente. ad p̄tū rā p̄mum. deū cū summo suoz ornamento. ad p̄sulatū euectus fuerit Sz neq̄ bonoz istoz memori gratus hō nec bo

ni viri officiū sectatus. cū mihi esset causa forensis in p̄tro
uersa corā senatu p̄loq; rhomano vt iniquitatez suā oīb; a/
periret n̄ solū mihi opam suā negauit (quē solz oīb; et; igno
tis elargiri) s; acriter in me inuectus est. p̄ aduersario meo di/
cens ita vt deducta re i p̄suasionem. a cā peitus deciderim.
Hec ego passus suz mi Cesar. tāq; laborz meoz p̄mia q̄s
p̄gratissimo viro isto dieq; noctuq; suscepi iij Sed
qz adhuc iest aīmus. ab ista snia inīq; z iniusta appellare. h̄
iō ad te sc̄psi. vt p̄ter lrāz tuaz p̄solatōez quā expecto. ip̄m
etiā ciceronez moneas. vt si mihi opaz suā p̄stare n̄ intendit
(q̄uis iō facere debitus sit) mihi tñ nolit esse impedimento
qđ facile faciet si tibi iō placere senserit. cui me totū tradoz
dedo. Vale

¶ Lamentatoria p re p̄dita

¶ Lamentatoria eplā p re p̄dita est illa q̄ ad aliquēz amicū
scribit. apđ quez lam̄tari volumus l̄d amissioē. sube. vl̄ de
amissioē alicuius p̄sone q̄ mortua sit. vl̄ de p̄ditōe honoris
aut dignitatis. cuius eplē tal̄ est regula. ¶ Regula.

¶ Si lam̄tatoriā eplāz p re amissa ad aliquēz amicū scri
bere voluerim? cui narrare itendimus vl̄ amissionem sube
aut dignitatē nr̄e. ad h̄ vt ab eo aliqđ auxiliū recipiamus l̄
p̄ditōez alicuius p̄sone q̄ fuerit extincta. vt p̄ lrās amici p̄so
latōez recipiamus. ip̄az eplāz silt in p̄tes tres diuidemus.
In q̄z p̄ma beniuolentiā captabimus ab ea p̄sona ad quāz
scribimus. declarātes. q; p̄pter amorez z beniuolentiā eius
in nos. velimus ei narrare casum fortunē nr̄e. vt possimus
ab ea vl̄ auxiliū. vl̄ p̄solatōem recipe. In sc̄da exponemus
aduersitatem nr̄am q̄ nob; acciderit. deducendo q̄ntū possu
mus rem ip̄am in p̄miseratōem. In t̄cia p̄o z vltima. pete
mus vl̄ auxiliū. vl̄ p̄solatōez i rebo nr̄is. dicentes nos mltū
sp̄rare in ip̄o amico. z rogātes q; t̄lis sp̄es nō decipiat nos
silq; offerentes eidem amico om̄em opam nr̄am libenter ac
cōmodatam

¶ Propositio

¶ Lamentetur Cicero apud Seruium sulpitiū de morte
tullie filie sue

i Pars

Exemplum

¶ Velle seruū charissime. vt i acervo ac q̄ui casuq; medieb?
istis afflixit. tu etiā int̄ ceteros amicos mihi affuisses sum

est certissimus. q̄ nō solū eā doluisses. sed etiam in leuādo
doloze meo nō modicū pfuisses. Qd̄ qz locoꝝ ac tpm̄ inter
uallo impediēte. effici nō potuit. dabo tñ opam. vt saltez p
lrās illd̄ tibi significare possim. qd̄ me diebꝫ istis male ha
bet. in eo amore atqz beniuolētia nrā pfidens. q̄ a tenetꝫ an
nis vna cū etate creuit. q̄ sortem istā meā (vt bonū amicum
decer) tibi iudicabis esse cōem. ¶ Scis seruū amā
tissime. in hac reipublice oppressione q̄t z quātis calamita
tibus fuerimus affecti. ita vt p̄ btōs illos existimare soliti su
mus. q̄ sine aliq̄ magno malo. vitā cū morte pmutauere.
sed tā. in oībꝫ his miserijs. vnā tñ p̄solatōem capiebā. q̄ mi
hi relicta erat. filie scz mee dulcissime p̄fabulatōem. q̄ facile
om̄s a me curas penitus amouebat. sed nūc ego magis i la
chrymis z lactu tabesco. q̄ crudelior in me fuit iūda moꝝ
que tali me oblectatōe p̄uauit. mortua est spes mea. p̄sola
tio mea. vita mea. in q̄ om̄s alios meriores facile deponebā
nec scio quā debeā in hoc miserādo casu cōsolatōem recipe
nisi ad te p̄fugiā. q̄ oīm doloꝝ meoꝝ leuamē existis. in.
¶ Hec igr̄ ad te scribo n̄ tātū vt meū doleas (qd̄ bonū ami
cū decet) sed vt p̄ lrās studeas hūc doloꝝ meū (si nō penit
tollere) aliquātulū saltem leuare. cū p̄cipue hoca te solū. ex
pectez. q̄ etiā ceteras calamitates meas tua soles prudētia
remouere. cui ego me totū trado z deo Vale

Lamentatoria p̄ exilio.

Lamentatoria eplā p̄ exilio est illa q̄ ad aliquem amicum
scribit. apd̄ quem lamentari volumus de exilio nrō Liius
eple tal̄ est regula

Regula.

¶ Si lamentatoriā eplā p̄ exilio ad aliquem amicum scri
bere voluerimus. a q̄ speramus p̄seq̄ aut auxiliū in restitu
tione nrā. aut p̄siliū. vlt̄ p̄solatōem. ip̄am eplā silt̄ in pres
tes diuidemus. In quaz p̄ma eodem mō beniuolentiā ca
ptabimus ab ea p̄sona ad quā scribimus demonstrantes q̄
magis pfidamus i amore ac beniuolentia sua. q̄ oēm istaz
fortunā existiat sibi esse cōem. In scda p̄o p̄mū demonstra
bimus bñficia q̄ itulerimus in patriā. vlt̄ boītatē nrām si
ne arrogātia vt intelligat amicus. nō nrā culpa venisse in ex
iliū. oñdemus deī cuius culpa factū sit. vt tale exilium pa

Folium xviij.

tiamur. deducendo rem oēm in aliq̃s aduersarios. q̃s i oīu
conabimur adducē. demrāntes cor̃ ingritudinem ⁊ iniquitatē
demū oīdemus nos i iusticia ⁊ eq̃tate p̃fidere. q̃ aliquē etiā
in patriā restituemur. fracta neq̃cia aduersarioꝝ nr̃oꝝ. In c̃
cia at ⁊ vltia. petem⁹ illō auxiliū. vlt⁹ p̃siliū. aut p̃solatōnem
quā petere intēdimus p̃mēdātes nos metip̃os ip̃i amico ad
quē scribim⁹ cui etiā nos ⁊ oīa bona nr̃a q̃ libētissime offe
remus

¶ Propositio.

¶ Lamentetur Cicero apud Lentulū de exilio suo. quod
ppter odium Clodij patitur

i Pars

Exemplum.

¶ In oīb⁹ calamitatib⁹ meis sp̃ solit⁹ suz mi Lētule ad a
micos meos p̃fugere. q̃z vlt⁹ opa. vlt⁹ p̃solatōe subleuat⁹. pos
sim aliq̃ntulū respirare. q̃ cū te n̄ amicū mihi solū existimē
sed etiā amicissimū. q̃ sp̃ vtrāq̃ fortunā meā tibi iudicasti eē
eōem. statui per has ad te lras. q̃d mihi dieb⁹ istis euenerit.
scribere. vt p̃silio ⁊ opa tua adiut⁹. ⁊ p̃solatōem ⁊ remediū
etiā in tātis mal' inueniā ii Scis Lētule charissime.
quātū sp̃ p̃ reipublice dignitate seruāda elaborauerim. ita
vt nō opes solū libētē exposueri. s⁢ ⁊ sanguinem ip̃m. dū ei
possem aliq̃d vtilitatis afferre. nec minus etiā ab ea suz ad
iutus. eleuat⁹. p̃seruat⁹ S⁢z maliuoloz neq̃cia (q̃ nullū p̃
bonū sustinere) me adeo ip̃etiuit. vt q̃cqd in rēpublicā p̃tule
rim. illō totū vnico die p̃dideri Insurrexit in me Clodij vir
iniquissim⁹. q̃ lz mltā a me q̃ndā bñficia suscepit. ingritudine
tū cec⁹ meritoꝝ oblit⁹. vt me penitus pessundatz. plima est
figmēta machinat⁹. q̃ apd pplm p̃ cōtione deducēs. illisq̃
deductis nefarijs q̃busdā testib⁹ fidē faciēs me miser atq̃ i
nocentē ciuē ex patria pepulit. q̃d me tāto dolore affecit. vt
peit⁹ vitā mihi acerbā putē Et p̃fecto dolori succūbere co
gerer. nisi h̄ vna spes me solaretq̃z spero q̃nq̃ futuz vt istī
gat maloz iniquitas ⁊ ego a tātis tādē mal' emergere possim.

iii Qd vt facili⁹ ⁊ citius euēiat. peto a te p̃siliū auxiliū
et opē. tu em̄ potes mihi adeo opitulari vt mihi nihil sit p̃
tere a req̃rendū. cui ego oīa mea bona. donū familiāz. meq̃
imprimis ip̃m cōmendo. trado ⁊ dedo. Vale.

¶ Lōsolatoriū genus Caput octauū.